

paa det konservative Folkepartis Vegne, var meget stærk i sin Kritik: ved at lade Jagtretten følge Brugsretten vilde man fuldstændig ødelægge den danske Fauna. Hvis denne Bemærkning var rigtig, vilde det i Virkeligheden betyde, at man nu opelsker Vildtet paa andre Menneskers Bekostning, og det mener jeg er urigtigt. Det ærede Medlem Hr. Ulrich brugte endogsaa saa stærkt et Udtryk som, at der ikke vilde blive en Fjer tilbage, hvis man lod Jagtretten følge Brugsretten, i alt Fald vilde der ikke blive noget tilbage paa Øerne. Men der er jo mange Steder i Landet, hvor en saadan Bestemmelses Gennemførelse ikke vil faa nogen som helst Betydning, fordi man ikke der har de mange Forpagtninger, Fæste og sligt, og hvor der dog alligevel er Vildt. Det er et Bevis for, at Faunaen ikke behøver at udryddes af den Grund.

Det ærede Medlem var inde paa at ville frede om Huskatten og mente, at det vilde ramme for haardt, om man fik Lov til at skyde dem 75 m fra Ejendommen i Stedet for nu 150 m. Hvis det kan glæde det ærede Medlem, skal jeg være villig til at gaa ind paa en Forhandling om det Spørgsmaal.

Det ærede Medlem kom endvidere ind paa en længere Redegørelse af de forskellige Fredningsbestemmelser. Naar man har hørt de forskellige sagkyndige Jægere udtale sig om Fredningsbestemmelsen, vil enhver forstaa, at her staar der stærke Modsetninger overfor hinanden, een har een Opfattelse af Fredningsbestemmelsen, en anden en anden. Det vil sikkert være meget vanskeligt at gennemføre Fredningsbestemmelser, der fuldstændig tilfredsstillende til alle Sider her i Salen, og som ogsaa tilfredsstillende alle Jægere. Jeg tror ikke, det vil være formaalstjenligt at optage en Drøftelse om alt dette her. Det er sikkert bedst at overlade det til Behandling i et Udvalg, og der skal jeg da være villig til at drøfte de enkelte Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich kom i sin Tale med meget stærke Angreb mod mig og Udtalelser om mig. Jeg fik den Opfattelse af det ærede Medlems Udtalelser, at de nærmest var beregnede paa, at man skulde faa det Indtryk, at han varetog Godsejernes og Lystjægerens Interesser, og det forstaaer jeg saa vel, da det ærede Medlem jo i Forvejen var vidende om, at det ærede Medlem Hr. Holstein skulde tale bagefter, og det gjaldt saa naturligtvis om for det ærede Medlem Hr. Ulrich at søge at tage Brødet ud af Munden paa Ordføreren for Partiet Holstein...

Formanden: Der er ikke noget Parti Holstein.

Landbrugsministeren (Bording): ... saa paa det ærede Medlem Hr. Holstein, fordi de Konservative naturligt vilde føle sig som Repræsentanter for Godsejerne. Jeg skal derfor ikke opholde mig ved de mange stærke Udtalelser, f. Eks. at jeg var en Fjende af Faunaen, at det var en barbarisk Lovgivning, jeg her vilde gennemføre, at jeg nærede onde Tanker overfor Vildtet. Men trods alle de mange stærke Udtalelser var det ærede Medlem jo alligevel saa velvillig i sin saglige Omtale af Lovforslaget, at jeg er tilbøjelig til at tro, at det ærede Medlems Hjerte er bedre, jeg havde nær sagt, end hans Hovede, og jeg føler mig derfor overbevist om, at det ærede Medlem ogsaa vil vise sig velvillig overfor Lovforslaget, saa det ikke er udelukket, at vi kan faa hans Medvirken til at gennemføre Forslaget, selv om det skal ændres paa enkelte Punkter.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, der var Ordfører for det radikale Venstre, stod i det hele velvilligt overfor Forslaget og dets Bestemmelser om, at Jagtretten skal følge Brugsretten. Han fandt dog, at der var noget urimeligt i, at der i § 2 staar, at der i alle Tilfælde skal finde Afløsning Sted. Han kunde ogsaa ønske noget lempeligere Betingelser end dem, der findes i § 4, men ellers havde han i det hele og store ikke noget imod, at Jagtretten kom til at følge Brugsretten. Jeg har ikke noget imod, hvis man ikke finder, at der i § 4 er givet tilstrækkelige Lempelser, da at gaa med til lidt større Lempelser. Det afgørende i det hele og store er, at de Mennesker, der har Brugsretten, og paa hvis Marker der forvoldes Skade, ogsaa skal have Retten til at udøve Jagten.

Det ærede Medlem sagde ogsaa, at den nugældende Jagtlov var bedre overfor Vildtet, vilde bevare det bedre end det foreliggende Lovforslag. Ogsaa andre har udtalt sig derom, og man har heri villet se et Ønske fra min Side om at komme Vildtet til Livs. Her overfor maa jeg bestemt protestere. Det har ikke været min Opgave at søge at udrydde Vildtet, min Opgave har været at søge at gennemføre en mere retfærdig, mere demokratisk Ordning end den gældende Lov. Jeg har ikke noget imod, at man bevarer den Vildtbestand, man nu har, at man ikke udrydder den i højere Grad end hidtil; men jeg mener, det er urigtigt at gaa frem paa den Maade, som det er sket ved Jagtloven af 1922.